

Drobnosti, dodatky, opravy, informace, zajímavosti, ohlasy

Tomáš Karel novopečeným padesátníkem

Ještě před pár dny jsem si říkal, jaký je Tomáš mladík a téměř jsem mu záviděl a dnes se tu zamýšlím nad jeho padesátiletou životní poutí. Vzpomínám si na jednu z prvních schůzí plzeňské pobočky Klubu Augusta Sedláčka, na které mi Petr Rožmberský představil dva nové mladé členy pobočky a řekl: „Jsou to oba Karlové, jeden je Tomáš a druhý Foud, mně se pletou, tak se s nimi seznam a domluv, mají oba zájem o historii“. Od té doby Tomáše, který je také Karel, znám a patří mezi mé nejlepší kamarády.

Tomáš Karel se narodil 22. 11. 1965 v Praze. V Plzni, kam se přestěhoval, absolvoval gymnázium se specializací základy stavebnictví. V roce 1985 absolvoval pomaturitní kurz muzejních konzervátorů v Brně a vypracoval závěrečnou mistrovskou práci. Památkářině se však profesionálně nevěnoval. Od roku 1984 si užíval bohémského života v divadle J. K. Tyla v Plzni, kde se živil jako jevištní technik a malíř dekorací. Profesionálním památkářem se stal v roce 1990, tedy před rovnými dvaceti pěti lety. Nastoupil na Krajském středisku státní památkové péče a ochrany přírody v Plzni jako odborný pracovník – referent pro okresy Plzeň-jih a Rokycany. V roce 2010 nastoupil do pozice náměstka pro památkovou péči na územně odborném pracovišti v Lokti a byl následně pověřen řízením tohoto pracoviště a posléze jmenován ředitelem. V současnosti pracuje zase na ÚOP v Plzni v referátu výzkumů, průzkumů a dokumentace.

Tomášovy kvality památkáře profesionála, opomineme-li ty odborné, je možné spatřovat i v jednání s lidmi, majiteli památkových objektů; takový dar má z památkářských úředníků jen málo kdo. Byl jsem opakovaně svědkem toho, jak Tomáš bez nařizování a odvolávání se na paragrafy přesvědčil majitele chátrající památky o tom, jak ji má správně opravit, u majitelů to bylo většinou ještě jednodušší, tam se stačilo často jen zasněně podívat a odborně pokývat hlavou. Myslím, že pracovníci NPÚ v Lokti zažívali pod jeho vedením pohodové časy, nikdy jsem také neviděl např. na Dějinách staveb v Nečtinách, že by ředitel takové instituce seděl celý večer v družném rozhovoru se svými podřízenými – zaměstnanci.

Dlouhovlasý Tomáš s pisatelem těchto řádek v roce 1988 u jedné ze společně nalezených a obdivovaných bab, tato stojí nad Stebnem.

V rámci práce pro Národní památkový ústav řešil nebo spolupracoval na řešení několika výzkumných úkolů, které se týkaly např. památkově chráněných sídel a tvorby plánů jejich ochrany, tematické výstavy (vzpomínám si např. na výstavu o vesnických kadibudkách, s níž jsem se setkal i ve dvou skanzenech lidové architektury v Německu), dále katalogy vesnické architektury a řadu dalších odborných příspěvků. Postupně se zaměřoval na stavebně-historické průzkumy a dokumentaci a byl spoluřešitelem řady operativních průzkumů a dokumentací. Velký podíl měl jako garant projektu např. na tom, že Spálené Poříčí dosáhlo titulu

Historické město roku 2003.

Dlouholetý zájem o české hrady, tvrze a zámky přivedl Tomáše mezi kastelology a do plzeňské pobočky KAS. Také tento obor obohatil o cca 50 odborných článků a monografií včetně zahraničních (Německo). K oblíbeným regionům náleželo a u Tomáše stále náleží historické Chebsko. Spolupodílel se také na založení regionálních občanských sdružení s památkovou tematikou. Jako předseda plzeňské pobočky Klubu Augusta Sedláčka má zásluhu na vzniku a pořádání první odborné konference Dějiny staveb v Nečtinách. Tuto konferenci nezanedbává ani dnes, kdy proběhl její již 15. ročník a vždy ji obohatí zajímavým příspěvkem. Zároveň patří mezi ty, kteří odcházejí spát mezi posledními, posedí se „starými“ kamarády a obětavě drží odborný patronát nad novými a nezkušení účastníky konference.

K srdečním záležitostem oslavence patří také výzkum a dokumentace tajemných smírčích křížů, a proto je také jedním ze služebně nejstarších členů Společnosti pro výzkum kamenných křížů v Aši, která si již v minulém století dala za úkol zmapovat všechny tyto památky na území Čech. K ašským setkáním se pojí mnoho pěkných a úsměvných příhod, např. v roce 1988 byl tehdy ještě dlouhovlasý Tomáš označen při promítání diapozitivu, na němž sedíme u smírčího kříže za moji mladou manželku (viz foto v příloze). Tomáš se stal také ilustrátorem celočeského katalogu kamenných křížů, který vyšel v nakladatelství Argo v roce 1997 a znovu 2001. K českým a dnes již i evropským hradům a dalším památkám se pojí a jistě se ještě dlouho pojít budou i četné Tomášovy výlety a čundry českou krajinou, při nichž je žádoucí v kruhu přátel u ohně osvětlujícího romantické zříceniny a poháry s červeným vínem zapomenout na starosti a povinnosti všedních dní.

Zde se již dostáváme k Tomášově další aktivitě – k vědecké ilustraci, volné výtvarné tvorbě a vůbec všemu, co s výtvarnem a pěknem souvisí (např. ilustrace knihy Rytíři Karlové ze Svárova, dědiční strážci dveří Království českého). Tomáš je zkrátka renesanční člověk, zemánek průkopník, který si jako první z nás novodobých zemánek koupil v roce 1997 tvrz ve Svinně na Rokycansku. V ní získal partnerku na celý život, kterou může zkoumat, těšit se z ní a samozřejmě jako do každé takové kamarádky investovat čas a peníze. Nejraději zde má letní podvečery, kdy opřen o staříček

Výzkum kamenných křížů v Tuněchodském lese u Kladruhu v roce 1985, Tomáš zcela vpravo.

zdvo tvrze medituje a naslouchá jejím příběhům. O tvrz, ale především o přilehlou zahrádku se stará i Tomášova žena Saša a rády sem jezdí i jejich tři děti stejně jako četní rodinní psi. Tvrz ve Svinné ale hostí i různá přátelská setkání a nekonformní konference, např. minikastelologické sympozium Drnoblurk je taky burk. Zkrátka zemánskovský bacil je na Svinné nakažlivý a mnoho z těch, kteří Tomášovo sídlo navštíví, zatouží se sem, do doby rozšafných zemánek a krásných panen vrátit.

Takto nenápadně, ale intenzivně prožívá náš oslavenec život vezdejší. Nezbyvá mi, než mu popřát dlouhá léta, hodně úspěšných projektů, i krásných toulek krajinou života a památkám, které marně čekají na citlivého památkáře doporučit, aby se dostaly do rukou právě jemu. A pokud snad Tomáš stojí na rozcestí trnitých cest života, nechť Ti Fortuna, která Ti až dosud přála, je dále nakloněna a ukáže Ti cestu pravou.

Bibliografie Tomáše Karla: 1992: K. Foud – T.K.: Lidová architektura v Plzni. Minulost, přítomnost, budoucnost. Plzeň; T.K.: Smírčí kříže na Rokycansku? In: Sborník Muzea Dr. Bohuslava Horáka v Rokycanech 4, s. 45-49. **1993:** T.K.: Tvrz Oselce v roce 1992, Hláška, příloha, s. 10-14. T.K.: Nové poznatky o renesanční stavební podobě Rokycan. In: Sborník Muzea Dr. Bohuslava Horáka v Rokycanech 5, s. 37-42; K. Foud – T.K.: Zaniklá středověká osada Štěpánovice. K. ú. Lhotka, okr. Plzeň-sever. In: Severní Plzeňsko I. Mariánská Týnice, s. 38-40. **1994:** T.K.: Stáří meklínského zámku, Hláška V, č. 1, s. 8; J. Anderle – T.K. – V. Švábek: Městský hrad v Rokycanech. In: Archaeologia historica 19. Brno 1994, s. 71-77; T.K.: Fortifikace v Městě Touškově?, Hláška V, č. 3, s. 46-47; T.K.: Nové poznatky k renesanční stavební podobě Rokycan. In: Sborník Muzea Dr. B. Horáka 5. Rokycany 1994, s. 37-43. T.K.: Fortifikace v Touškově II, Hláška V, č. 4, s. 46-47; T.K.: Stáří kamenných křížů a křížových kamenů na Havlíčkověbrosku, České památky V, č. 1, s. 2-5. **1995:** T.K.: Vysoká brána aneb opevnění Dobřan, Hláška VI, č. 1, s. 3-7; T.K.: Starší nálezy na hradě Komberku, Hláška VI, s. 18; T.K.: Staré křížové kameny a kamenné kříže v Plzni. Současný stav poznání, evidence a ochrany tzv. smírčí křížů v Plzni, Zprávy památkové péče 55, s. 252-254. **1996:** T.K. – P. Rožmberský: Křížový vrch (Vrabina), Hláška VII, č. 2, s. 13-15; T.K.: Fortifikace v Městě Touškově III, Hláška VII, č. 2, s. 15-17; T.K.: Pozdně gotické domy Města Touškova, Průzkumy památek 3, 1996, č. 1, s. 31-40; T.K.: Smírčí kříže – problematika drobných památek v památkových zónách. In: Městské památkové zóny Manětín a Rabštejn. Mariánská Týnice, s. 121-125; T.K.: Památková ochrana historických vesnických sídel, České památky. Časopis pro přátele památek a historie VII, č. 2, s. 7-9. **1997:** T.K. – P. Rožmberský: Tvrz a vladýcká sezení v Chlumčanech, Hláška VIII, č. 2, s. 17-25; T.K.: Unikátní křížový kámen v Kralovicích. In: Severní Plzeňsko III. Mariánská Týnice, s. 7-10; T.K.: Smírčí kříže – problematika drobných památek v památkových zónách. In: Městské památkové zóny Manětín a Rabštejn. Sborník příspěvků ze semináře pořádaného v Manětíně 15. - 17. května 1996. Mariánská Týnice, s. 121-123. **1998:** T.K.: O transrech v západních Čechách. In: Obnova, oprava a rekonstrukce objektů lidového stavitelství a regenerace vesnických sídel. Praha, s. 10; T.K. – K. Foud: Lidová architektura – město Plzeň. Plzeň; T.K.: Panské sídlo v Budči, Hláška IX, č. 1, s. 7-9; T.K.: Příspěvek k poznání nejstarší zástavby poddanských městeček. In: Grypskové a předbělohorská šlechta. Kralovice a poddanská města. Sborník ze semináře konaného v Mariánské Týnici ve dnech 21.-23. května 1997. Mariánská Týnice, s. 79-86. **1999:** K. Foud – T.K.: Město Úterý – městská památková zóna, České památky. Časopis pro přátele památek a historie X, č. 1, s. 3-4; T.K.: Nová stavebně historická zjištění na tvrzi Svinná, Hláška X, č. 2, s. 23-24; T.K.: Zanikající nerozpoznané roubené stavby na Plzeňsku. In: Vesnice – krajina – lidé. Praha, s. 40-41; K. Foud – T.K.: Jižní Plzeňsko. Historicko-turistický průvodce I. Domažlice; T.K.: Smírčí kříže na Rokycansku. In: Sborník Společnosti pro výzkum kamenných křížů. Výběr přednášek ze setkání Společnosti v letech 1984-1998. Aš, s. 19-20. **2000:** T.K. – K. Foud: Jižní Plzeňsko. Historicko-turistický průvodce II. Domažlice; T.K. – P. Braun: Města z ptačí perspektivy. In: Plzeňsko. Sborník Spolku za starou

Plzeň. Plzeň, s. 3-6; T.K. – V. Knoll: Románská fáze hradu ve Skalně, Průzkumy památek 7, č. 2, s. 15-22; T.K.: Hospodářské stavby na vesnici ve staré plánové dokumentaci. In: Hospodářské, výrobní, společenské, sakrální a jiné neobytné lidové stavby – nedílná součást vesnických sídel a krajiny. B. m., s. 10; T.K.: Kostel sv. Mikuláše v Merklíně. Stavebně historické vyhodnocení výsledků průzkumu během rekonstrukce objektu. In: Výroční zpráva Památkového ústavu v Plzni za rok 1999. Plzeň, s. 119-121; T.K.: Tvrz ve Svinné. Možnosti a výsledky hloubkového stavebně historického průzkumu, Průzkumy památek 7, č. 2, s. 65-74; T.K.: Židovské stavební památky v západních Čechách, Pěší zóna č. 6, s. 5-16. **2001:** T.K.: Dům zvaný „klášter“ čp. 117 v Rokycanech. In: Dějiny staveb. Sborník příspěvků z konference Dějiny staveb 2001. Plzeň, s. 83-87; T.K.: Kostel sv. Matěje v Horšicích – stavebně historické vyhodnocení z průběhu opravy. In: Výroční zpráva Památkového ústavu v Plzni za rok 2000. Plzeň, s. 114-115; T.K.: Památky Plzeňska v odborném tisku. Anotovaná bibliografie. In: Plzeňsko. Sborník Spolku za starou Plzeň 2000. Plzeň, s. 42-44. T.K. – P. Braun: Města z ptačí perspektivy. In: Plzeňsko. Sborník Spolku za starou Plzeň 2000. Plzeň, s. 3-6. **2002:** T. K.: Kostel sv. Jakuba Většího v Drahoňově Újezdě. In: Plzeňsko. Sborník Spolku za starou Plzeň 2002. Plzeň, s. 66-69; T.K.: Kostel sv. Markéty ve Vsi Touškově, Pěší zóna č. 10, s. 5-10; I. Bukačová – K. Foud – T.K. – J. Křemenák: Lidová architektura. Okres Plzeň-sever. Plzeň. **2003:** T.K. – V. Knoll: Počátky stavebního vývoje hradu Kinsbergu ve Starém Hrozňatově. In: Dějiny staveb 2002. Plzeň, s. 78-93; T.K.: Památková rehabilitace domu čp. 138 ve Spáleném Poříčí. In: Výroční zpráva Státního památkového ústavu v Plzni za rok 2002. Plzeň, s. 111-112; T.K.: Kasejovická tvrz podruhé, Hláška XIV, č. 4, s. 65-66; T.K.: Drobné památky v krajině Plzeňska. In: Plzeňský kraj atraktivní. Praha 2003, s. 91-93; T.K. Dvůr v Záluží. In: Jižní Plzeňsko I. Blovice 2003, s. 65-78. **2004:** K. Foud – T.K.: Vesnické památkové rezervace a zóny, krajinné památkové zóny v Plzeňském kraji. Plzeň; T.K.: K interpretacím nejstaršího vyobrazení Rokycan z roku 1536, Hláška XV, č. 1, s. 7-10; T.K.: Zdeněk Procházka padesátkrát, Hláška XV, č. 3, s. 44-45; T.K. – J. Úlovec: Tvrz a zámek v Životicích. In: Minulostí západočeského kraje 39. Plzeň, s. 53-84; T.K. – V. Knoll: Stavební počátky hradu v Hazlově. In: Dějiny staveb 2003. Plzeň, s. 176 – 187; T.K. – V. Knoll: Stavební a historický vývoj hradu Wildstein ve Skalně a jeho srovnání s vybranými hrady chebských ministeriálů. In: Castellologica bohemia 9. Praha, s. 27-62; T.K. – V. Knoll: Paláce hradu v Hazlově. In: Dějiny staveb 2004. Plzeň, s. 25-36; T.K.: Hospodářský dvůr chotěšovského kláštera „Gigant“ v Záluží, Hláška, zvláštní konferenční číslo, s. 14-15; T.K.: „...abyste netoliko polámané a zbořené zopravovali, ale i nový boží muka, před i za každou vsí...zdeleti a postaviti dali.“ In: Sborník Společnosti pro výzkum kamenných křížů 2004. Aš, s. 23-36; L. Foster-Čiháková – T.K. – V. Knoll: Kostel a hrad v Hazlově v nejstarší době své existence. In: Sborník chebského muzea 2003. Cheb, s. 21-32. **2005:** T.K. – V. Knoll: Nové poznatky k vývoji hradu Seeberg. In: Dějiny staveb 2005. Plzeň, s. 174-183; T.K.: Roubený dům v Nečtinech, České památky. Časopis pro přátele památek a historie XVI, č. 1-2, s. 14-15; T.K.: Výstava kamenné kříže a křížové kameny. In: Sborník Společnosti pro výzkum kamenných křížů 2005. Aš, s. 21-24; T.K.: Roubené stavby v Rokycanech, České památky. Časopis pro přátele památek a historie XVI, č. 1-2; T.K. – V. Knoll: Vergleich der ausgewählten romanischen Ministerialburgen im Egerland. In: Burgen und Schlösser. Zeitschrift für Burgenforschung und Denkmalpflege 49, Heft 1, s. 41-47; T.K.: Mezinárodní konference, Hláška XVI, č. 3, s. 42; T.K.: Nečtiny – městský dům čp. 79, Hláška, zvláštní konferenční číslo, s. 12. **2006:** T.K. – L. Krémář: Panská sídla západních Čech – Plzeňsko. České Budějovice; T.K. – P. Rožmberský: Tvrz a zámek Luhov. Edice Zapomenuté hrady, tvrze a zámky č. 35. Plzeň; T.K. – V. Knoll: Felsbaustellen als ein beeinflussender Faktor der Ministerialburgen des Egerlandes. In: Castrum Bene 9. Burg und ihr Bauplatz. Praha, s. 181-200; T.K. – V. Knoll: Bylo v Dřenicí (okr. Cheb) panské sídlo? Možnosti interpretace jedné fortifikace. In: Dějiny staveb 2006. Plzeň, s. 153-169; T.K.: Věž kostela Panny Marie v Seči. In: Dějiny staveb 2006.

Plzeň, s. 183-191; T.K. – V. Knoll – J. Úlovec: Sídla rodu von Liebenstein v česko-bavorském pohraničí a počátky hradu Liebenstein v Libě. In: *Castellologica bohemia* 10. Praha, s. 71-108; T.K.: Předsunutá opevnění hradu zelená Hora. In: *Castellologica bohemia* 10. Praha, s. 167-180; T.K. – V. Knoll: *Mittelalterliche Sitze der Notthafft in Böhmen – Středověká sídla Notthafftů v Čechách*. In: Po stopách šlechtického rodu Notthafftů. „Notthafftů v Čechách a v Bavorsku“ – Auf den Spuren eines Adelsgeschlechts. „Die Notthafft in Böhmen und Bayern“. Katalog ke stejnojmenné výstavě, Edd. K. Halla – V. Dittmar, Cheb, s. 103-127; T.K.: Zanikající a zaniklá zástavba předměstí Rokycan, České památky. Časopis pro přátele památek a historie XVII, č. 1-2, s. 6-8. **2007:** T.K. – V. Knoll – J. Klsák: Nové poznatky k vývoji hradu Hartenberg v Hřebezech. In: *Dějiny staveb* 2007. Plzeň, s. 275-292; T.K.: Drobné památky na Plzeňsku. In: *Sborník Společnosti pro výzkum kamenných křtů* 2007. Aš; T.K.: Vývoj architektury do poloviny 19. století. In: Dudák, V. (ed.): *Plzeňsko – příroda, historie, život*. Praha, s. 489-498; T.K. – L. Krčmář: Hrady, zámky a tvrze. In: Dudák, V. (ed.): *Plzeňsko – příroda, historie, život*. Praha, s. 542-565; T.K.: Židovské památky. In: Dudák, V. (ed.): *Plzeňsko – příroda, historie, život*. Praha, s. 613-618; P. Rožmberský – T.K.: Zámečky Hochperk a Křemelák, Hláška XVIII, č. 3, s. 37-40; V. Bumbička – T.K. – P. Rožmberský – M. Wasková: Architektonický článek z Nové Vsi, Hláška XVIII, č. 4, s. 53-55; T.K.: Roubený dům Rokycanska aneb byl, je a bude?, České památky. Časopis pro přátele památek a historie VIII, č. 1-2, s. 7-8. **2008:** T.K. – V. Knoll: Hrad u Plesné (okr. Cheb), zvaný Neuhaus. Zamyšlení nad jeho místem v dějinách Chebska. In: *Dějiny staveb* 2008. Plzeň, s. 171-292; T.K.: Dokumentace drobných památek. In: *Sborník ze semináře Obnova drobných památek v Děčíně*. Děčín, s. 27-40; T.K.: Žilov z pohledu stavební historie, České památky. Časopis pro přátele památek a historie XIX, č. 1-2, s. 9-11. **2009:** T.K. – V. Knoll – L. Krčmář: Panská sídla západních Čech – Karlovarsko. České Budějovice 2009; T.K. – J. Úlovec: Tvrz a zámek v Živicích u Nepomuku. Edice Zapomenuté hrady, tvrze a místa č. 41. Plzeň; T.K.: (Čtvrt)stoletý KAS, Hláška XX, č. 2, s. 27; T.K.: Pozvánka na minikonferenci, Hláška XX, č. 3, s. 46; T.K.: Dokumentace drobných památek. In: *Sborník Společnosti pro výzkum kamenných křtů*. Aš, s. 39-46. **2010:** T.K. – V. Knoll: Zámek v Kopaninách zbořený – nezbořený. In: *Dějiny staveb* 2009. Plzeň, s. 123-131; T.K. – V. Knoll – L. Krčmář: Nově objevené tvrziště v Maroltově, Hláška XXI, č. 1, s. 1-3; T.K. – V. Knoll – L. Krčmář: Příspěvek k panským sídlům v Lomnici, Hláška XXI č. 1, s. 11-12. **2011:** T.K. – V. Knoll: Identifikace panských sídel. Konfrontace archivních map a terénu na příkladech z Karlovarského kraje. In: *Dějiny staveb* 2010. Plzeň, s. 197-204. **2012:** J. Hložek – T.K. – J. Klsák – V. Knoll – L. Krčmář – J. Tajer: Záhadná fortifikace u Bochova. In: *Dějiny staveb* 2011. Plzeň, s. 247-254; T.K.: Krušnohorské hrady – Hartenberg. In: *Sborník Bohatství historického stavebního vývoje Krušnohoří*. Loket, s. 41-48; T.K. – V. Knoll: Burgen im Land zwischen Böhmen und dem Reich. Der gegenwärtige Erkenntnisstand zum älteren Horizont der Adelssitze im Egerland. In: K. Birngruber – Ch. Schmidt (ed.): *Adel, Burg und Herrschaft an der „Grenze“: Österreich und Böhmen. Beiträge der interdisziplinären und grenzüberschreitenden Tagung im Freistadt, Oberösterreich*, 26. bis 28. Mai 2011. Studien zur Kulturgeschichte von Oberösterreich Fol. 34. Linz, s. 205-219; O. Malina – T.K.: Hřebečná – možnosti a východiska studia hornické kulturní krajiny. In: *Sborník Chebského muzea* 20. Cheb, s. 341-349; T.K.: Dva staré domy, dva osudy, České památky. Časopis pro přátele památek a historie XXI, č. 1, s. 2-5; **2013:** T.K. – A. Kratochvílová (ed.): Proměny montánní krajiny. Historické sídelní a montánní struktury Krušnohoří. Loket; T.K.: Opevnění krušnohorských měst. In: T.K. – A. Kratochvílová (ed.): *Proměny montánní krajiny. Historické sídelní a montánní struktury Krušnohoří*. Loket, s. 91-101; T.K. – L. Zeman: Mlýnské údolí a Peterův mlýn. In: T.K. – A. Kratochvílová (ed.): *Proměny montánní krajiny. Historické sídelní a montánní struktury Krušnohoří*. Loket, s. 181-187; T.K. – L. Zeman: Grotta – lázeň v zámecké zahradě ve Valči. In: *Dějiny staveb* 2013. Plzeň, s. 263-272; T.K. – L. Zeman: Vodní prvky valečské barokní zámecké

zahrady. In: *Sborník z konference Voda pramen života – historické zahrady Kroměříž* 2013. Kroměříž 2013, s. 72-76; **2014:** T.K. – V. Knoll – L. Krčmář: Příspěvek k lokalizaci panského sídla v Týništi, Hláška XXV, č. 2, s. 22-24; T.K.: Zdeněk Procházka – 60, Hláška XXV, č. 3, s. 42-44; T.K.: Krajinné památkové zóny a podmínky památkové ochrany v západním Krušnohoří. In: *Sborník příspěvků odborného workshopu k problematice zachování, obnovy a zpřístupňování důlních děl a hornické krajiny*. Ústí nad Labem, s. 71-80; **2015:** T.K.: Tvrziště Medvědí doupe u Ostřetína, Hláška XXVI, v tisku; T.K.: Stavební podoba městských domů ve vazbě na výrobní provozy v horních městech – dům čp. 127 v Jáchymově. In: *Ars montana*, v tisku.

Zdeněk Procházka

Hořejší Těšov

Oto Brachtel

Hořejší Těšov je nevelká víska seskupená okolo nepravidelné návsi a několika radiálně procházejících cest v odlehle kopcovité krajině severozápadně od Hartmanic (okr. Katovky). V centru vsi se nacházel obdélný panský dvůr a v jeho severním čele orientovaném do návsi panské sídlo. Pozůstatkem dvora je dnes hospodářské stavení, které tvořilo východní křídlo dvorové formace a fragmenty zarůstajících zdí. Na místě zámku jsou zbytky stavební sutě zarostlé křovím. Zámek zanikl v 50. letech 20. století. V rámci této studie bylo marně pátrání po jeho vyobrazení.

Místní jméno Těšov, vážící se pravděpodobně k jednomu ze

Indikační skica stabilního katastru Hořejšího Těšova z r. 1837 (kresebný převod originálu z pozůstalosti Ing. Arch. V. Švábka).

Letecký snímek Hořejšího Těšova. V pravém dolním rohu areál bývalého panského dvora se zámek. Stojí pouze východní hospodářské stavení (<http://www.mapy.cz>).

dvou Těšovů ležících u Hartmanic bylo zachyceno v historických pramenech z roku 1428.¹⁾ V roce 1555 náležel Hořejší Těšov spolu s Dolním Těšovem Janu Rendlovi z Úšavy.²⁾ Hořejší Těšov je pak uváděn roku 1582 jako součást statku Volšovy náležející Dětlebovi Kocovi z Dobrše.³⁾ V rámci rodinných hospodářských vztahů získala vesnici Alžběta Kocová z Lipovice a na Hořejším Těšově, která odváděla roku 1615 poplatek ze svého majetku čítající osm poddaných.⁴⁾ Roku 1646 byl nucen majitel Volšov Matouš Voprech z Feldenštejna prodat zadlužený statek Markétě Kocové z Lub a na Hlavňovicích. Součástí majetku byla i část Hořejšího Těšova.⁵⁾ Markéta realizovala koupi pro svého nezletilého syna Jana Dětleba.⁶⁾ Ten prodal statek Volšovy roku 1674 Václavu Albrechtovi Kocovi, součástí majetku byla stále i část Hořejšího Těšova.⁷⁾ Zbývající část Hořejšího Těšova zdědil Václav Albrecht roku 1689 po svém otci Adamovi Bartoloměji Kocovi z Dobrše.⁸⁾

Roku 1695 odprodal Václav Albrecht Hořejší Těšov a ves Bošov Maxmiliánu Bukovanskému Pintovi z Bukovan a Saloméně Cecílii rozené Kocové z Dobrše. V Hořejším Těšově je tehdy poprvé připomínán poplužní dvůr a v sousedním Bošově svobodný šenk piva a poddanský mlyn.⁹⁾ Roku 1707 koupil statek s poplužním dvorem Maxmilián Norbert Krakovský z Kolovrat a roku 1718 opět tehdy již ovdovělá Saloména Bukovanská.¹⁰⁾ Rodina Bukovanských pak držela statek po celé 18. století. Roku 1768 byl František Václav, syn Salomény Bukovanské, již po smrti. Statek tehdy spravoval (snad již od roku 1764¹¹⁾) jeho syn František Karel.¹²⁾ Roku 1799 vystupovali jako majitelé Hořejšího Těšova sourozenci Jáchym, Antonie a Inocentie, děti Františka Karla Bukovanského, kteří jednali roku 1801 o prodeji statku s Jiřím Kordíkem, kutnohorským měšťanem. Součástí příslušného trhu byl i zámek v Hořejším Těšově.¹³⁾ Jiří Kordík držel statek do své smrti roku 1822. Po něm jej vlastnila dcera Emilie Elledrová rozená Kordíková,¹⁴⁾ která jej postoupila roku 1864 synovi Adolfovi Elledrovi.¹⁵⁾ Naposledy patřil společně s Dolejším Těšovem Zieglerům.¹⁶⁾

V 16. a 17. století býval Hořejší Těšov pouhou vsí – součástí většího hospodářského celku, jímž bylo zpočátku velhartické panství a posléze statek Volšovy. V roce 1615 byl asi vdovským sídlem (majetkem?) Alžběty Kocové rozené Lipovické – viz výše. Zda zde opravdu „seděla“ nelze za současného stavu poznání říci. V závěru 17. století byl je ve vsi zaznamenán panský dvůr a počátkem 18. století, kdy se stal Hořejší Těšov centrem samostatného statku, i panské obydlí. Historické prameny ze druhé čtvrtiny 18. století připomínají vrchnostenský dům o dvou pokojích a později malé panské stavení ohrazené zdí a malý panský dvůr.¹⁷⁾ Od počátku 19. století je v Hořejším Těšově uváděn malý zámek. Součástí hospodářského provozu býval dvůr, ovčín a pivovar.¹⁸⁾

Dispozice panského dvora je dobře patrná na mapě stabilního katastru z roku 1837. Nespálné (zděné) objekty dvora obklopují obdélné nádvoří se dvěma vjezdy – zadním a předním z návsi. Přední vjezd je umístěn mezi dvěma budovami, z nichž severní, větší, má členitý půdorys a přiléhá k ní zahrada – sad. Tento objekt byl zdejší zámek.

Poznámky: 1) Profous, A. – Svoboda, J.: Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny IV. Praha 1957, s. 331. 2) Gabriel, J. A.: Královské město Sušice a jeho okolí. Praha 1868, s. 243. 3) Národní archiv Praha, fond Desky zemské větší, kniha 66, fol. B 25v-27. 4) Sedláček, A. (ed.): Rozvržení sbírek a berní r. 1615 dle uzavření sněmu generálního nejvyššími berníky učiněné. Praha 1869, s. 42. 5) Citace v pozn. 3, kn. 304, fol. L 7v-10v. 6) Citace v pozn. 3, kn. 625, fol. M 26v-27. 7) Citace v pozn. 3, kn. 393, fol. P 25-28. 8) Citace v pozn. 3, kn. 479, fol. B 15v-16. 9) Citace v pozn. 3, kn. 404, fol. K 2-4. 10) Citace v pozn. 3, kn. 411, fol. H 22v-26; kn. 498, fol. N 1-2v. 11) Citace v pozn. 2. 12) Citace v pozn. 3, kn. 484, fol. B 17-17v. 13) Citace v pozn. 3, kn. 762, fol. P 7-8v; kn. 773, fol. O 24v-28. 14) Citace v pozn. 3, kn. 1171, fol. C 7v-8v. 15) Citace v pozn. 2. 16) Musil, F. – Plaček, M. – Úlovec, J.: Zaniklé hrady, zámky a tvrze Čech, Moravy a Slezska po roce 1945. Praha 2005, s. 109. 17) Kolektiv (ed.): Tereziánský katastr český 3 – dominikál. Praha 1970, s. 362. 18) Citace v pozn. 3, kn. 773, fol. O

24v-28; Sommer, J. G.: 1840: Das Königreich Böhmen, statistisch-topographisch dargestellt VIII. Praha 1840, s. 205.

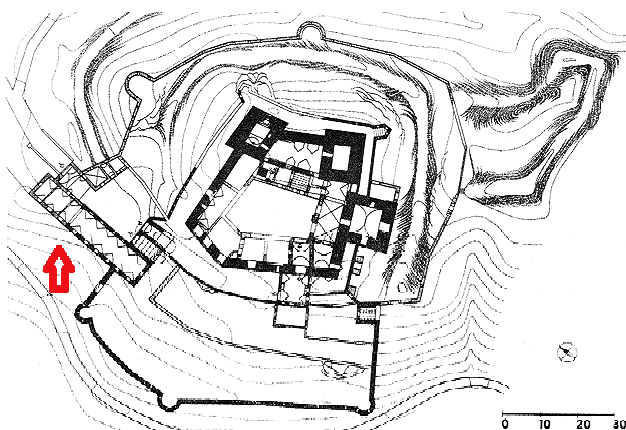
Kolečková ostruha z hradu Landštejn

Tomáš Mařík

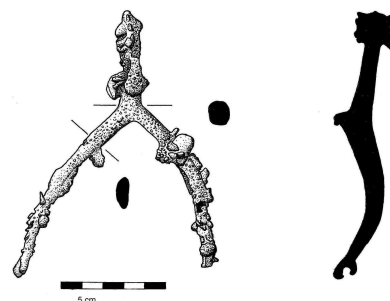
Hrad Landštejn se nachází přibližně 20 km jihovýchodně od Jindřichova Hradce nad obcí Pomezí pod Landštejnem (okr. Jindřichův Hradec). Poměrně známé zříceniny hradu byly mnohokrát popsány v literatuře (např. Sedláček 1995; Menclová 1972; Durdík 2000). Pro potřeby tohoto článku pouze uvádím, že život hradu spadá do rozmezí mezi počátkem 13. století a rokem 1771, kdy byl hrad po požáru definitivně opuštěn (Durdík 2000, 318-319).

V březnu 2014 objevil pan Ivo Mařík v západním svahu pod hospodářskou budovou u první brány poměrně rozsáhlé narušení terénu, způsobené snad těžkou technikou. Osbíráním narušené plochy bylo získáno několik zlomků keramiky a především téměř v úplnosti dochovaná železná ostruha s kolečkem.

Ostruha je dlouhá 13 cm, přičemž délka ramen činí 8 cm a vidlice je dlouhá 3,5 cm. Ramena jsou spojena do náznaku lomeného oblouku a rozevírají se směrem ke koncům. Maximální rozpětí ramen je 9 cm. Prohnutí ramen (vzhledem k horizontální rovině) je mírně obloukovité s výraznějším ohybem u konců. Maximální prohnutí ramen činí 1,8 cm. Úchyty na konci ramen jsou dochovány jen torzovitě, ale zdá se, že byly zakončeny kruhově, pouze s jedním upínacím očkem. V místě styku jsou ramena rozšířena v ostrou patku, jejíž hrot je druhotně ohnutý. Ramena jsou v průřezu vně lehce vypouklá, vnitřní strany jsou ploché. Vidlice i kolečko jsou silně zkorodovány, takže není možný jejich přesný popis. Vidlice je v průřezu patrně čtvercová nebo lehce obdélná. Na kolečku je patrně pět paprsků, jejich celkový počet však za současného stavu ostruhy není možné určit.

Plán hradu Landštejna. Šipkou označeno místo nálezu ostruhy.

Ostruha z hradu Landštejna (kresba autor 2015).

Vzhledem k nálezovým okolnostem musíme s popisovanou ostruhou zacházet jako s povrchovým sběrem bez stratigrafických souvislostí. V takovém případě spadá landštejnská ostruha do poměrně různorodé a rozsáhlé škály ostruh vrcholného středověku a lze ji datovat pouze rámcově do rozmezí 13. – 15. století (např. Krajč 2003, 118-127).

Literatura: Durdík, T. 2000: Ilustrovaná encyklopedie českých hradů. Praha; Krajč, R. 2003: Sezimovo Ústí. Archeologie středo-

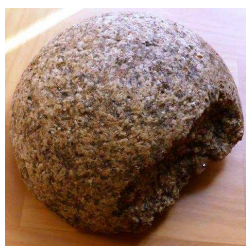
věkého poddanského města 3. Kovárna v Sezimově Ústí a analýza výrobků ze železa. Díl 1. Praha; **Menclová, D.** 1972: České hrady I. II. Praha; **Sedláček, A.** 1995: Hrady, zámky a tvrze Království českého IV. 3. vydání, Praha.

Už jste četli...?

Ves Jarov a její okolí. Publikace má 12 kapitol, z nichž osmá (k dvoustému výročí narození F. A. Hebera) z pera I. Bukačové nese název František Alexander Heber (1815-1849) a podtitul Kapitola z dějin české umělecko-historické topografie 19. století, devátá o rodišti F. A. Hebera od P. Rožmberského se jmenuje Hájovna Třebekov a desátá od téhož autora byla nazvána Dvůr a ves Třebekov – hrad Železnice. Formát A5, 100 stran, cena 60 Kč + poštovné a balné. Objednat možno na adrese Nakladatelství Ing. Petr Mikota, Polní 56, 326 00 Plzeň, tel. 603 828 377, e-mail: pmikota@post.cz. **Redakce**

Z hradů, zámků a tvrzí...

Dne 3. 4. 2015 jsem opět asi po roce navštívil hrad Frumštejn (okr. Plzeň-sever). Areál hradu opět začíná zarůstat vytrvalými křovinami. Místo je pravděpodobně velmi často navštěvováno detektoráři, kteří se ani nesnaží po sobě zanechat stopy. Na celém hradišti je spousta vykopaných nezasypaných děr. Blízké okolí navštěvují asi i divoká prasata. Na jednom místě v severozápadní části areálu u paty valu jsem v jámě velice pravděpodobně vyhrabané zvěří našel půl dělové žulové koule o průměru asi 17 – 18 cm a dva zlomky keramiky (okraj mísy 100 x 50 mm) z 15. století. **O. Brachtel**

Zprávy z klubu Rada

Kontaktní adresa: KAS, Kopeckého sady 2, 301 36 Plzeň. Tel. 604261000, e-mail: rozember@post.cz. Internetové stránky: http://www.klub_augusta_sedlacka.cz.

Červnová schůze Rady potvrdila ve funkcích předsedu Ing. Jana Anderleho, tajemníka Petra Rožmberského, pokladníka Ivana Štrunce a kontrolora účtů J. Světlíka. Byly určeny osoby s pravomocí jednat jménem KASu o dotacích. Rozhodlo se o konání konference Dějiny staveb 2016 a o vydání sborníku Dějiny staveb 2015. Desáté i předplatné Hlášky zůstávají na stávající úrovni (10 Kč a 60 Kč). Dále Rada rozhodla o řádném zapsání KASu a jeho pobočných spolků do spolkového rejstříku, vedeného u příslušného soudu (k čemuž nás nutí nový spolkový zákon), což bude vyžadovat změnu stanov. Návrh nových stanov bude zaslán všem pobočkám k odsouhlasení či k připomínkám.

Redakce se omlouvá za chyby v minulém čísle Hlášky; omylem byl článek Opevnění kostel v Tasově u Velkého Meziříčí připisán Jiřimu Slavíkovi, i když jeho autorem je Josef Unger. Jakž takž se toto nedopatření podařilo odstranit přelepením proužkem papíru se jménem pravého autora. Chyby tiskaře (bílý – nevytištěný – proužek uprostřed levých sloupců na s. 28 a 30) si redakce všimla pozdě, jinak by musel tisknout znova.

Až na výjimku si zřejmě nikdo z cca 330 členů KASu na jaře nevšiml na panských sídlech ničeho, co by stálo za to poslat do rubriky „Z hradů, zámků a tvrzí“, podobně, jako se zřejmě nikdo nesetkal s novou publikací či článkem o panských sídlech pro rubriku „Už jste četli...?“. Jinak si totiž redakce neumí vysvětlit, že žádné informace do těchto rubrik nedorazily. Také už zase dochází větší příspěvky do Hlášky. Doufáme, že přes léto přeci jen něco do redakce (rozember@post.cz) přijde.

Pobočka Plzeň

Kontaktní adresa: KAS, Kopeckého sady 2, 301 36 Plzeň. Tel. 604261000, e-mail: rozember@post.cz.

Na pravidelných schůzkách pobočky (Kollárova 18, Saloon, suterén) přednášel v dubnu T. Karel o nových zjištěních učiněných v souvislosti s opravou věže hradu Švihova, v květnu T. Makaj vyprávěl o strašických hradech z pohledu regionálního historika, v červnu seznámil přítomné s problematikou mýtnic P. Mikota. Děkujeme.

Jarní autovycházky na Žatecko/Lounsko, do kraje opuky, se v sedmi autech účastnilo 24 lidí. Bylo poměrně chladno, ale nepršelo. První zastávkou byl Líčkov, hrad přestavěný na zámek. Měli jsme smůlu – zrovna nebyl přístupný, takže se nám i přes protesty správce podařilo proniknout jen na nádvoří. V Dobříčanech stojí souběžně se silnicí 110 m dlouhá budova zámku s arkýřem, která má ještě dvě křídla vybíhající do velké zahrady s rybníkem. Zvýšením tělesa silnice se jeden z průjezdů ocitl v pozici sklepního okna. Vše je zdevastované a opuštěné, střechy již postrádají krytinu, jeden úsek zámku se zřítíl. Objekt patřil armádě, nyní jedné „eseročce“. Ve vsi jsou zříceniny i dalších objektů. Zámek Stekník větší část výpravy jen obhlédla, menší část absolvovala prohlídku, čímž došlo k rozdělení. Menší část výpravy pak již nebyla spatřena. Ostatní se přesunuli do Postoloprta, kde obhlédli velký uzavřený a nevyužívaný zámek. Následoval Nový Hrad/Jimlín. Vstupné do dvou okruhů činilo 100 Kč, a kdo chtěl fotit, musel si ještě 30 Kč připlatit. Za uvedené peníze toho zase tak moc vidět nebylo. Hradní věž, opatřená „kostelní“ cibulovou bání, se opravovala a nebyla přístupná. Zaujaly záklopové malované stropy, které se dochovaly v místnostech patra jednoho křídla, velká kaple, půlkruhově zakončené okosené portály ve sklepech, zbytky původní figurální výmalby a sušárna na ovoce z r. 1726 vestavěná do přízemí. V jedné z prostor byla umístěna výstava papírových modelů panských sídel místní učitelky. Zdlouhavá prohlídka a následný oběd v Lounech (kde jsme se rozptýlili, abychom jedli v různých restauracích a tím oběd urychlili, což se nezdařilo, neboť jsme všichni našli v centru jen jednu a tu samou hospodu, kde sice měli plzeňské, ale nikoli lounské, které jsme chtěli ochutnat) způsobily, že na další lokality nezbývalo mnoho času. Obhlédli jsme nezajímavý a nepřístupný zámek v Cítolibečích, zaujala budova vodárny a sloup sv. Trojice. Poté následoval augustiniánský klášter v Dolním Ročově, kde bylo domluveno umožnění prohlídky. Velký honosný kostel je v dobrém stavu, uvnitř bohaté baroko a hrobka Kolovratů. Konvent donedávna sloužil utilitárním účelům, momentálně je nevyužívaný a chátrá. Na břizolitové fasádě je osazena velká mramorová deska s erby a obsáhlými nápisy informujícími o tom, že Jindřich Libštejnský z Kolovrat klášter nadal testamentem r. 1646 a jeho syn Oldřich Ferdinand klášter roku 1648 renovoval. Deska je zčásti zakryta rostlinstvem. Potom už jsme stačili jen tvrz Divice, do níž jsme se však nedostali, neboť majitelé nebyli doma, a velké a dobře dochované tvrzíště v Kozojedech, které se ale všem, kteří z výpravy ještě zbývali, nepodařilo v lese najít. Poté se zbytek výpravy rozjel po vlastní ose k domovu. Za přípravu výletu děkujeme V. Chmelířovi a O. Slabému.

Jarní autobusový zájezd (29 lidí, dva psi a auto se dvěma lidmi) pod vedením T. Karla směřoval na Ašsko a provázelo ho nádherné počasí. Začali jsme hradem v Libě. Do roku 1945 se v něm bydlelo, potom ponechán na pospas živlům. Propadly se stropy. Po roce 1990 se postupně začal opravovat, byly ale udělány značné chyby, oprava se zastavila, ale potom (a ještě stále) probíhá. I přesto jsme si mohli prohlédnout sklepy a část interiéru. Hrad/zámek je zachráněn. Další na řadě byl Hazlov. Zdejší zámek/hrad, uprostřed něž stojí nově opravená původně románský kostel, je v ruinách; jen přední část obrácená do návsí je nově zastřešena a zřejmě bude dále opravována. Ovšem boční a zadní část rozsáhlého areálu jsou v troskách. Také toto sídlo bylo do roku 1945 obývané. V Nebesích jsme obhlédli drobný kostelík a za Nebesky v lese rakouské polní opevnění z roku 1759, kdy se zde střetlo rakouské a pruské vojsko. V Nebesích jsme také poobědvali. Projeli jsme Aší (přitom mírně bloudíce jsme vjeli do slepé uličky, na jejímž konci čekala policie, ale přestupek nám odpustila) a dorazili do Podhradí, kde byla domluvena prohlídka protestantského kostela Dobrého pastýře. Všichni byli uchváteni dřevěnými malovanými patrovými galeriemi, lavicemi s čísly a jmény farníků, dřevěnou malovanou klenbou,

náhrobními kameny a epitafy a atmosférou kostela. Zrovna tak překvapily zříceniny hradu a zámku v Podhradí. Z hradu zbyla vysoká věž na skále, k níž se přimykaly další hradní budovy – ukazuje na to přitesaná skála a otisky na věži. V předpolí hradu vznikl renesanční Horní zámek, v hradním příkopu byl vystavěn pivovar a okolí bylo mnoha terasami parkově upraveno. Zámek r. 1902 vyhořel a od té doby je ve zříceninách. V Podhradí byly ještě dva mladší zámky, Dolní a Nový – oba byly zbořeny v 60. letech 20. století. Následovaly Kopaniny s někdejší hradem/zámkem, taktéž obývaném do roku 1945. Na epitafu ve výše zmíněném kostele je zachycena jeho podoba s několika věžemi a křídly, dnes je k nepoznání. Část byla stržena, zbývající část se snaží majitel zachránit – na polovině je již nová střecha. Bylo možné si prohlédnout interiér, kde se však nic pozoruhodného nezachovalo. Následoval novogoticky upravený avšak nepřístupný zámek Doubrava. Na zpáteční cestě jsme ještě navštívili „drnburk“ neznámého jména a osudů na břehu přehrady Skalka u Chebu. Viděli jsme, co napáchal nezáměr režimu i lidí o památky ve druhé polovině 20. století v pohraničí – tři do roku 1945 obývaná honosná sídla byla ponechána zkáze; až po roce 1989 o ně byl projevěn zájem, který vyústil v jejich nákladné opravy. Za přípravu zájezdu děkujeme P. Rožmberskému a T. Karlovi.

Na jamní členské schůzi bylo vyloučeno 9 neplatců a přijato 5 nových členů. Pobočka má tedy nadále 165 členů. Schůze rozhodla o zřízení vlastního účtu pobočky, čímž odpadne nutnost platit při převodu na účet pětikorunu navíc a což usnadní práci pokladníkovi. Na závěr schůze připomněl J. Kabát zemřelého bývalého člena pobočky L. Wettengla.

V sobotu 19 září se koná podzimní **autovycházka na Karlštejn**, kde dosud někteří jedinci nebyli. Po cestě shlédneme zámky v Loděnici a v Lužci. Na Karlštejně jsou tři okruhy – první za 170 Kč (55 minut, jen zde je možno za poplatek 150 Kč fotit bez blesku), druhý (100 min., s kaplí sv. Kříže, fotit zakázáno) za 330 Kč a třetí (40 min., na věž, fotit možno jen v 5. patře zdarma) za 150 Kč. Zvřata na hrad nesmí. Zájemci o 2. okruh si musí sami prohlídku nejméně 4 dny předem rezervovat na: rezervace@hradkarlstejn.cz. Ještě existuje čtvrtá možnost – obdivovat Karlštejn z nádvoří nebo z některé z restaurací (oběd). Na zpáteční cestě přes zámky Liteň, Všeradice, Osov, Šemíkův pomník a tvrziště v Neumětelech a tvrziště v Želkovic je ještě v plánu navštívit hrady Točnick (70 Kč) a Žebrák (30 Kč). Bude to drahé, ale co je dnes levné? Pěšáci se podělí o cestovní náklady s majiteli aut. Zájemci se opět včas přihlásí na tel. 604261000 nebo e-mail: rozmb@post.cz.

Pobočka Brno

Kontaktní adresa: Ing. Pavel Švehla, Ondráčkova 3, 628 00 Brno-Líšeň, e-mail: svehla.pavel@volny.cz; Mgr. Bc. Josef Jan Kovář, Renneská tř. 416/39, 639 Brno, e-mail: josef.kovar@seznam.cz.

Zpráva o činnosti v roce 2014: Jádrem činnosti pobočky spočívalo téměř beze zbytku v individuálních aktivitách jejích členů. Kupříkladu J. Štětina se v rámci svých pracovních povinností na Národním památkovém ústavu zabýval mimo jiné stavebním vývojem středověkého hradu Kvasice, stejně tak J. J. Kovář se v daném období věnoval počátkům hradů Vildenberk u Pozořic a Doubravice nad Svitavou, kde žel dokumentoval i nové detektorářské zásahy. Podobně špatné zjištění učinil J. Štětina i na obléhacích pevnostkách u Nového Hradu nedaleko Olomouce na Blanensku, které byly v uplynulém roce vystaveny doslova masivnímu plenění detektorářů. J. Unger pak dokončil několikaleté výzkumy středověkých sakrálních objektů v Tasově přímo souvisejících s význam-

ným moravským šlechtickým rodem Tasovců. Společná aktivita pobočky se konala pouze jedna. Nepodařilo se totiž uskutečnit ani plánovanou exkurzi na hrad Boskovice, ani připravovaný seminář o nových objevech sakrální architektury na Moravě. Boskovická výprava ztroskotala jako obvykle na pracovním vytížení J. Štětiny, realizace semináře pak byla zmařena požadavkem brněnského biskupství na komerční pronájem prostor na Petrově v Brně. Jedinou společnou aktivitou se tak stala výroční schůze pobočky, kterou svolal pokladník J. Kovář do místa svého bydliště v Boskovicích. Schůze se konala v sobotu 6. prosince a navzdory chladnému počasí byla její součástí i exkurze po vybraných památkách Boskovic. V prvé řadě se jednalo o kostel sv. Jakuba Staršího, jednu z mála rozsáhlejších dochovaných ukázek pozdně gotické stavební hutě pánů z Boskovic, dále o městskou radnici s goticko-renesanční věží a část židovského ghettu. Prohlídku boskovického hradu se žel v daném termínu nepodařilo realizovat z důvodu nezájmu majitelů objektu, hraběcí rodiny Mensdorff-Pouilly. Vlastní schůze proběhla v příjemném prostředí restaurace „Rabínův šenk“ v židovském ghettu, která právě na podzim proslula na tradičních Husích slavnostech v Boskovicích vynikajícím 3. místem v soutěži o nejlepší husí pečínku. Na schůzi byl přijat do spolku i nový člen, pan Kamil Pokorný z Brna, který se zabývá zejména vyhledáváním a průzkumy historického podzemí za pomoci proutkaření a dalších metod. Pro rok 2015 je cílem zejména definitivní řešení exkurze na boskovický hrad. Již na sobotu 10. ledna je však plánována návštěva archeologické výstavy „Velká Morava a počátky křesťanství“ v Moravském zemském muzeu v Brně pod vedením J. Kováře. Hlavní událostí roku potom bude spoluorganizace odloženého semináře „Nové objevy církevní architektury na jižní Moravě“, jenž je pod vedením J. Ungera plánován na pátek 24. dubna 2015 v Tasově.

Zpráva o hospodaření v r. 2014: Zůstatek 3670 Kč. Příjmy 990 Kč (členské příspěvky 440, předplatné Hlásky 480, dary 70). Výdaje 590 Kč (desátek 110, předplatné Hlásky 480). Zůstatek: 4070 Kč.

pokladník J. J. Kovář

Další informace od poboček redakce do uzávěrky tohoto čísla neobdržela.

Kontakty na ostatní pobočky:

Pobočka Zlín

Kontaktní adresa: KAS pobočka Zlín, MUDr. Jiří Hoza, Česká 4760, 760 05 Zlín. Tel. 737177346. E-mail: jihoz@post.cz. Int. stránky pobočky: <http://www.kaszlin.estranky.cz>.

Pobočka Hradec Králové

Kontaktní adresa: Ing. Jiří Slavík, Nerudova 1210, 517 41 Kostelec n. Orlicí, e-mail: slavik@josefov.npu.cz, jaroslav_cerny@centrum.cz.

Pobočka Praha

Kontaktní adresa: KAS Pobočka Praha, PhDr. Jiří Úlovec, Tř. Milady Horákové 133, 166 21 Praha 6 – Dejvice, e-mail: julovec@mvcr.cz, Petr Valenta, geomess@volny.cz.

Pobočka Humpolec

Kontaktní adresa: KAS, pobočka Humpolec, Hradská 818, 396 01 Humpolec, E-mail: kocmani.hu@seznam.cz, frantisek.kocman@mesto-humpolec.cz, tel: 777347511. Internetové stránky pobočky: <http://www.hrad-orlik.cz>.

Uzávěrka dalšího čísla: 10. 9. 2015 (vyjde v první říjnové dekádě 2015)

HLÁSKA, zpravodaj Klubu Augusta Sedláčka. ISSN 1212-4974.

Vychází čtvrtletně. Toto číslo vyšlo v 1. červencové dekádě 2015.

Šéfredaktor Petr Rožmberský (rozmb@post.cz), technický redaktor ing. Petr Mikota (pmikota@post.cz), redaktor pro internet Milan Novobilský (klub_augusta_sedlacka@centrum.cz).

Adresa redakce: Klub Augusta Sedláčka, Kopeckého sady 2, 301 56 Plzeň.

Vydává Klub Augusta Sedláčka za přispění statutárního města Plzně.

Registrováno pod značkou OK UmP 23/1991. 350 výtisků.